

விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

தமிழ் மாத இதழ்

[விபஸ்ஸனா: ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தீயான முறை]

மலர்: 3 ★ இதழ்: 2 ★ மாசி: 2024 ★ விலை: ₹ 2.50/- ★ ஆண்டு சந்தா: ₹ 30/-

செய்தி மடல்

ஸயாஜி ஊபாகின்

ரோஜா இதழ் போல மென்மையும், வைரத்தைப் போல கடினமும்

அன்பும் கருணையும் நிறைந்த ஒரு புனிதர், ரோஜாவின் இதழ் போன்ற மென்மையான இதயத்தை உடையவர். ஆனால் அவரது கடமை என்று வரும்போது, அவர் வைரம் போல் கடினமாகி விடுவார். இந்த இரண்டு குணங்களும் ஸயாஜியின் வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது வெளிப்பட்டன. இதை விளக்கும் பல சம்பவங்களில் சில இங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஜனவரி 4, 1948-ல் பர்மா சுதந்திரமடைந்தது. துரதிஷ்டவசமாக, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட தேசிய அரசாங்கம் உடனடி நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நாடு முழுவதும் பல்வேறு சித்தாந்தங்களை பின்பற்றுபவர்கள் அரசுக்கு சவால் விட்டனர். கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிமருந்துகளுக்கு பற்றாக்குறை இல்லை; ஏனெனில், இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ஜப்பானியர்கள் மட்டுமல்ல, நேச நாடுகளும் பர்மிய இளைஞர்களை தங்களை நோக்கி ஈர்க்க ஆயுதங்களையும் வெடிமருந்துகளையும் சுதந்திரமாக விநியோகித்தனர்.

கிளர்ச்சியாளர்கள் பல முனைகளில் சண்டையிடத் தொடங்கினர், புதிதாக

உருவாக்கப்பட்ட தேசிய இராணுவத்தால் நெருக்கடியைக் கையாள முடியவில்லை. நாட்டை அமைதியான முறையில் நிர்வகிப்பதற்கான புதிய அரசாங்கத்தின் திறனை நிலைமை அச்சுறுத்தியது. விரைவில் கிளர்ச்சியாளர்கள் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றனர், அச்சூழ்நிலையின் எஜமானர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் வெவ்வேறு காரணங்களையும் முழக்கங்களையும் கொண்டிருந்தனர்: சிலர் கம்யூனிஸ்டுகள் (பொதுவுடைமையாளர்கள்), சில சோசலிஸ்டுகள் (சமதர்மவாதி), சில மாகாண பிரிவினைவாத குழுக்கள். பர்மா முழுவதும் ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலை நிலவியது. ஏனெனில், வெவ்வேறு குழுக்கள் தங்கள் வெவ்வேறு காரணங்களைக் கொண்ட ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்து ஆட்சி செய்தனர்.

பர்மாவின் கூட்டாட்சி அரசாங்கம் உண்மையில் இரங்குள் நகரத்தின் அரசாங்கமாக மட்டுமே இருந்த ஒரு காலம் வந்தது. கிளர்ச்சியாளர்களின் ஒரு குழு இரங்குனின் வாசலைத் தட்டத் தொடங்கியபோது, விரைவில் இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவும் பாதிக்கப்பட்டது. கிளர்ச்சியாளர்கள் நகரத்திலிருந்து பத்து பன்னிரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள ஒரு கிராமத்தை ஆக்கிரமித்தனர். நாட்டில் எங்கும்

சட்டத்தின் ஆட்சி இல்லை; மத்திய அரசின் தொடர்ச்சியான இருப்பு சமநிலையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. முழு நாடும் போட்டியிடும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதால், இரங்குள் அரசாங்கம் வீழ்ந்தால், பர்மா ஒன்றியத்தின் இருப்பும் சிதைந்துவிடும்.

அரசாங்கம் துயரத்தில் இருந்தது, இராணுவம் துயரத்தில் இருந்தது - ஆனால் என்ன செய்ய முடியும்? ஒரு வழி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாதது போல் தோன்றியது.

ஸயாஜி தனது நாட்டிற்காக ஆழ்ந்த அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தார். மேலும் பர்மாவிற்கு அமைதி, நல்லிணக்கம் மற்றும் செழிப்பு ஆகியவற்றை விரும்பினார். ஆனால் அவர் என்ன செய்ய முடியும்? அவருடைய பலம் தம்ம பலம் மட்டுமே. எனவே, சில நேரங்களில் அவர் பிரதமரின் இல்லத்திற்குச் சென்று மெத்தா (அனைவருக்கும் நல்லெண்ணம் மற்றும் கருணை தியானம்) வழங்குவார். மற்ற நேரங்களில் தனது சொந்த வீட்டில், அவர் தனது நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக ஆழ்ந்த மெத்தாவை உருவாக்குவார்.

அத்தகைய சூழ்நிலையில், அவரது இதயம் ரோஜாவின் இதழ் போல மிகவும் மென்மையாக இருந்தது. ஆனால் அது சில சமயங்களில் வைரம் போல் கடினமாக மாறியது. அதே நெருக்கடியின் போது, அரசாங்கம் உதவிக்காக அண்டை நாட்டிடம் முறையிட்டது. இந்த அவசரநிலையில் பர்மாவின் உதவிக்கு வர இந்த நட்பு நாடு ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் எந்தப் பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதை விமானம் மூலம் கொண்டு செல்ல வேண்டும். பர்மா அரசிடம் போதுமான விமானப் போக்குவரத்து இல்லை. இந்த நோக்கத்திற்காக தேவைப்படும் விமானங்களை நாட்டிற்கு வெளியே வாங்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தில் வெற்றிபெற, நாட்டின் சட்டங்களின் கட்டமைப்பிற்குள் வராத அவசர முடிவை அரசாங்கம் எடுத்தது.

அந்த நேரத்தில் ஊபாகின் அவர்கள் தலைமை கணக்காளராக இருந்தார். அவர் இந்த முடிவை சட்டவிரோதமானது என்று அறிவித்தார். அரசாங்கம் இப்போது இக்கட்டான நிலையில் இருந்தது. ஸயாஜி கொள்கையுடையவர் என்பதையும், கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட

இடத்தில் அவர் சமரசம் செய்து கொள்ள மாட்டார் என்பதையும் பிரதமருக்கு நன்றாகவே தெரியும். ("சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் அரசாங்க நிதியில் ஒரு பைசா கூட பயன்படுத்தப்படக்கூடாது என்ற ஒரே ஒரு நோக்கத்திற்காக மட்டுமே எனக்கு ஊதியம் கிடைக்கிறது. இதற்காக மட்டுமே தான் எனக்கு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது!" என்று ஸயாஜி எப்பொழுதும் வலியுறுத்தினார்)

ஸயாஜியின் நேர்மை மற்றும் கடமையுணர்வு குறித்து பிரதமர் மிகுந்த மரியாதை வைத்திருந்தார். ஆனால் நிலைமை மிகவும் சிக்கலாக இருந்தது. எனவே அவர் ஸயாஜியை ஒரு தனிப்பட்ட கலந்துரையாடலுக்கு அழைத்து, அவரிடம்: "நாங்கள் இந்த ஏற்பாடுகளை கொண்டு வர வேண்டும். மேலும் விமான போக்குவரத்துக்கு நாங்கள் செலவு செய்ய வேண்டும். இப்போது, இதை எப்படி சட்டப்பூர்வமாகச் செய்வது என்று சொல்லுங்கள்." என்று கூறினார்.

ஸயாஜி ஒரு தகுந்த தீர்வைக் கண்டறிந்தார். சரியான நடவடிக்கைக்கு தவறான வழிகளைப் பயன்படுத்துவதில் இருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அரசாங்கம் அவரது ஆலோசனையைப் பின்பற்றியது.

தேசிய நெருக்கடியின் நிலைமை தொடர்ந்தது, ஆனால் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கிளர்ச்சியாளர்கள் தேசிய இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டனர். தொலைதூர மலைப்பகுதிகளைத் தவிர நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், கிளர்ச்சியாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அதன்பிறகு, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான சமூகத் திட்டங்களுக்கு அரசு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தொடங்கியது. பர்மா முழுவதிலும் உள்ள கிராமங்களுக்கு படிப்பையும் எழுத்தையும் கொண்டு செல்வதில் பிக்கு சங்கத்தின் விடாமுயற்சிக்கு நன்றி. ஒரு சில மலைவாழ் பழங்குடியினரைத் தவிர, நாட்டில் கல்வியறிவின்மை பிரச்சினை இருந்ததில்லை. அடிப்படை கல்வியறிவு விகிதம் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், பர்மாவில் உயர்கல்வி குறைவாகவே இருந்தது.

இந்த நிலைமையை நிவர்த்தி செய்ய பிரதமர் உறுதியளித்தார். ஒரு பெரிய பொதுக்கூட்டத்தில், நாடு முழுவதும் முதியோர் கல்வியை அமல்படுத்தும் திட்டத்தை அறிவித்தார்.

இதற்காக பெருமளவிலான பணத்தை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சத்திற்கு உடனடியாக வழங்குவதற்கு அவர் அதிகாரமளித்தார்.

ஸயாஜி திட்டத்தின் நற்பண்புகளுக்கு முழுமையாக அனுதாபம் கொண்டிருந்தார். ஆனால், குறிப்பிட்ட தொகை தேசிய வரவு செலவு திட்டத்தின் (பட்ஜெட்டின்) எந்தப் பகுதிக்கும் பொருந்தாது என்று அவர் தீர்மானித்தார். எனவே அவர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். பிரதம மந்திரி மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டார். ஆனால், சட்டத்தின் படி, அறிவிக்கப்பட்ட தொகையை அதன் முன்மொழியப்பட்ட நோக்கத்திற்கு அனுப்ப இயலாது என்னும் ஸயாஜி ஊ பா கின் அவர்களின் ஆட்சேபனை செல்லுபடியாகும்.

ஸயாஜியின் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; ஆனால் அறிவிப்பு ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டது. ஆகையால், ஏதாவது செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனவே பிரதமர் வேறு ஒரு தீர்வை நாடினார். அவர் இரங்குள் ரேசிங் கிளப்பின் அதிகாரிகளை அழைத்து, வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த உதவுவதற்கு அவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரினார். அதிக நுழைவுக் கட்டணத்துடன் சிறப்பு குதிரைப் பந்தயத்திற்கு அவர்கள் நிதியுதவி செய்யுமாறு அவர் பரிந்துரைத்தார்; சம்பாதித்த பணம் அனைத்தும் உன்னதமான காரியத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்கப்படும். பிரதமரின் கோரிக்கையை யார் மறுக்க முடியும்? ரேசிங் கிளப் ஒப்புக்கொண்டது. அனைத்தும் திட்டத்தின் படி நடந்தன. ரேசிங் கிளப் சிறப்பு பந்தயத்தின் மூலம் பெரும் தொகையை சம்பாதித்தது.

மீண்டும் ஒரு பெரிய பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு. பெரும் ஆடம்பரத்துடனும், விழாவுடனும், ரேசிங் கிளப் நிர்வாகிகளால் ஒரு பெரிய தொகை அடங்கிய காசோலையை பிரதமரிடம் வழங்கினார். இதையொட்டி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் காசோலையை பிரதமர் வழங்கினார்.

இருப்பினும், இந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு, வழக்கு ஸயாஜி முன் வந்தது. அவர் மீண்டும் ஆட்சேபனைகளை எழுப்பினார். பிரதமர் தயக்கமின்றி இருந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இது அவரது கௌரவத்தின் கேள்வி.

காசோலை கொடுப்பதை ஸயாஜி இப்போது ஏன் நிறுத்தினார்? - இது அரசாங்கத்தின் பணம் அல்ல; அதை நிறுத்த அவருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? ஆனால் ரேஸ் கோர்ஸின் வருமானத்தில் அரசாங்கத்திற்கான வரி அடங்கும் என்று ஸயாஜி சுட்டிக்காட்டினார். அரசின் வரி நீக்கப்பட்டால், மீதமுள்ளவை வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டத்திற்கு ஆதரவாக செல்லலாம். பிரதமர் வாயடைத்துப் போனார். ஆனால் அவர் புன்னகைத்து ஸயாஜி ஊ பா கின் அவர்களது முடிவை ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஸயாஜி தனது உத்தியோகபூர்வ பொறுப்புகளை அஞ்சாமல் செய்வது போலவே, அவர் பாரபட்சத்திலிருந்து விடுபட்டு இருந்தார். இந்தப் பண்பை விளக்கும் பல சம்பவங்களில் பின்வரும் சம்பவமும் ஒன்றாகும்.

தலைமை கணக்காளர் துறையில், ஜூனியர் கிளார்க்குகளில் ஒருவர் ஸயாஜியின் விபஸ்ஸனா மாணவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். இந்த மனிதர் மிகவும் பணிவானவர், எப்போதும் உதவிக்கரம் நீட்டியவர். அவர் எப்போதும் ஸயாஜி அவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். மேலும் ஸயாஜி அவர் மீது மிகுந்த தந்தைவழி அன்பைக் கொண்டிருந்தார். இருப்பினும், தந்தைவழி அன்பு கூட ஸயாஜிக்கு அவர் நியமித்த கடமையை நிறைவேற்றுவதில் தடையாக இருக்க முடியாது.

ஆண்டின் இறுதியில் ஊழியர்களின் பதவி உயர்வுக்கான நேரம் இது நடந்தது. ஊழியர்கள் தயாரித்த பட்டியலில் முதலிடத்தில் இருந்த பெயர் இந்த இளநிலை உதவியாளரின் பெயர். அவர் துறையில் மிக பெரிய பணிமூப்பு பெற்றதால், அவருக்கு அடுத்தபடியாக சரியான பதவி உயர்வு கிடைத்தது. ஸயாஜி விரும்பியிருந்தால், அவர் இந்த பதவி உயர்வை எளிதாக பரிந்துரைத்திருக்கலாம்; ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவருக்கு பதவி உயர்வு என்பது பணிமூப்பை மட்டும் சார்ந்து இருக்கக் கூடாது. திறமையாக வேலை செய்வதற்கான ஒருவரின் திறனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வேறு பல நல்ல குணங்களைக் கொண்டிருந்த உதவியாளர், துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்தப் பகுதியில் இல்லாமல் போனார். ஸயாஜி அவரை அழைத்து, குறிப்பிட்ட கணக்குப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றால், பதவி உயர்வு

கிடைக்கும் என்று அன்புடன் விளக்கினார். சீடன் தனது ஆசிரியரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார். மேலும் அவர் படித்து தேர்வில் தேர்ச்சி பெற இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனது. அதன் பிறகுதான் ஸயாஜி பதவி உயர்வு வழங்கினார்.

அ ச ச மி ன் மை யை ப் போலவே , பாரபட்சமின்மையும் ஸயாஜியின் அரிய குணங்களில் ஒன்றாகும். பயம் அல்லது பாரபட்சத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களோ தந்தைவழி அன்பைக் கொண்டிருந்தும் பற்றற்று இருக்கக்கூடிய ஆளுமை கொண்டோர்களோ மிகக் குறைவு.

ரோஜா இதழ் போல மென்மையும், வைரம் போல கடினமும் கொண்ட இப்படிப்பட்ட ஆசிரியரிடம் தர்மம் கற்றதை நான் பாக்கியமாக கருதுகிறேன். அவருடைய இந்த ஒளிவீசும் குணங்களை நினைவு கூர்ந்து எனது மரியாதையை செலுத்துகிறேன்.

மதச்சார்பற்ற பாதையின் ஆசிரியர்

என் ஆசிரியரிடம் என்னை மேலும் மேலும் நெருக்கமாக ஈர்த்துக்கொண்டே இருந்த விஷயங்களில் ஒன்று என்னவெனில், அவர் தம்மத்தைப் பற்றி அளித்த மதச்சார்பற்ற விளக்கமாகும். புத்தரின் போதனை மிகவும் உலகளாவியது; பல்வேறு பிரிவுகள் மற்றும் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைப் பின்பற்றி அதன் பலன்களை அனுபவிக்க முடியும். சம்பிரதாயமான, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட புத்த மதத்திற்கு மக்களை மாற்றுவதில் ஸயாஜி ஆர்வம் காட்டவில்லை. நிச்சயமாக அவரே பிறப்பால் பௌத்தர், அதனால் பெருமை கொள்கிறார். ஆனால் அவருக்கு பௌத்தத்தின் சாராம்சம் தம்மமாகும். தம்மத்தைக் பயிற்சிக்கும் ஒருவரே உண்மையான பௌத்தர் ஆகிறார். மக்கள் தர்மத்தில் அதாவது, சீலம் (ஒழுக்கம்), சமாதி (மன ஒருமிப்பு) மற்றும் பஞ்ஞா (ஞானம்) ஆகியவற்றில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள உதவுவதிலும், துன்பத்திலிருந்து மகிழ்ச்சிக்கு தங்களை மாற்றிக் கொள்வது எப்படி என்பதை மக்களுக்குக் காட்டுவதற்காகவும் அவர் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தூய்மையின்மையிலிருந்து தூய்மைக்கு மாற்றப்பட்ட ஒருவர் தன்னை ஒரு பௌத்தர் என்று அழைக்க விரும்பினால், ஸயாஜி மகிழ்ச்சியடைந்தார்; ஆனால்

முக்கியமான விஷயம் என்னவெனில் அந்த நபரின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

மற்றவர்களை பௌத்த மதத்திற்கு மாற்றத் துடிக்கும் ஆர்வலர்களுக்கு ஸயாஜி அறிவுரை கூறுவார், "மக்களை மாற்றுவதற்கான ஒரே வழி, தர்மத்தில், சீலம், ஸமாதி, மற்றும் பஞ்ஞாவில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதும், அதைப் பெறுவதற்கு மற்றவர்களுக்கு உதவுவதும் தான். நீங்கள் சீல, ஸமாதி, பஞ்ஞா ஆகியவற்றில் நிலைநிறுத்தப்படாதபோது, நீங்கள் மற்றவர்களை மாற்ற முயற்சிப்பதில் என்ன பலன்? நீங்கள் உங்களை பௌத்தர்கள் என்று அழைக்கலாம் ஆனால் நீங்கள் சீல, ஸமாதி, பஞ்ஞா ஆகியவற்றைப் பயிற்சி செய்யாவிட்டால், என்னைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் பௌத்தர்கள் அல்ல. ஆனால் யாராவது சீல, ஸமாதி, பஞ்ஞா ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடித்தால், அவர் தன்னை ஒரு பௌத்தர் என்று சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டாலும், புத்தரின் போதனைகளை உண்மையாகப் பின்பற்றுபவராகிறார். அவர் தன்னை எப்படி வேண்டுமானாலும் அழைத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த மதவெறி அல்லாத மனப்பான்மையை விளக்கும் ஒரு சம்பவம். ஒரு தீவிர கிறிஸ்தவர் ஸயாஜியின் கீழ் பயிற்சி முகாம் எடுக்கவந்தபோது இது நிகழ்ந்தது. தொடக்க சம்பிரதாயங்கள் விளக்கப்படும் போது, இந்த மனிதர் தன்னை கிறித்தவத்திலிருந்து பௌத்தத்திற்கு மாற்றும்படி கேட்கப்படுகிறார் என்று பயந்தார்; மேலும் இந்த ஆதாரமற்ற பயத்தின் காரணமாக, அவர் புத்தரிடம் தஞ்சம் அடைய மறுத்துவிட்டார். "நான் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அடைக்கலம் புக முடியும், ஆனால் புத்தரிடம் அல்ல," என்று அவர் கூறினார். "மிகவும் நல்லது," என்று புன்னகையுடன் பதிலளித்த ஸயாஜி. "இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அடைக்கலம் புகுங்கள் - ஆனால் நீங்கள் உண்மையில் கிறிஸ்துவின் குணங்களில் அடைக்கலம் அடைகிறீர்கள் என்பதை புரிந்துகொண்டு, இந்த குணங்களை உங்களுக்குள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்." என்றார் ஸயாஜி. இந்த வழியில் அந்நபர் வேலை செய்யத் தொடங்கினார்; முகாமின் முடிவில், அவர் தனது ஆரம்ப ஆட்சேபனை தேவையற்றது என்பதை உணர்ந்தார். மதமாற்றம் குறித்த அவரது அச்சங்கள் காரணமின்றி இருந்தன. ●